

[Kr. Johansen.]

har været sat i Bevægelse, og det Arbejde, der er udført, tror jeg ikke, man kan sige, at Administrationsudgifterne er særlig afskrækkende. Om man bør gaa over til en anden Administration, naar Loven senere skal fornyes, kan overvejes. Jeg tvivler ikke om, at vi ogsaa efter Udløbet af Lovens Løbetid den 1. April 1937 maa have en Grundforbedringslov, jeg antager endda, at vi allerede i en forholdsvis nær Fremtid vil begynde at forberede en saadan Lovgivning, og saa kan man jo forhandle om, hvordan den fremtidige Administration skal ordnes. — Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

S. Rasmussen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag, idet jeg samtidig udtaler min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa Enighed om det Spørgsmaal, som der var Uenighed om. Vi var alle sammen enige om, at her var en Lovgivning, som har virket godt. Det Stridspunkt, der har været, skal jeg ikke komme ind paa her, lige saa lidt som jeg skal omtale Administrationsudgifterne eller Spørgsmaalet om, hvorledes den Lovgivning, som vi maaske skal have efter 1937, skal være. Jeg synes, det er for tidligt. Jeg vil kun udtale Haabet om, at denne Lov, efter at Beløbet er blevet forhøjet og Løbetiden forlænget, maa blive til Gavn for Landbruget og medføre Beskæftigelse for en Del Arbejdere. Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Rasmussen (Hvølbæk): Det er med Glæde, at mit Parti stemmer for det foreliggende Forslag. Vi tror, at det kan faa stor Betydning i Retning af at bekæmpe Arbejdsløsheden ude i Landkommunerne og i Retning af at øge Landbrugets Produktionsevne, og jeg ser med særlig Glæde paa, at Summen er blevet forhøjet til 25 Mill. Kr.; det giver mig Sikkerhed for, at de Folk, som ønsker at sætte Arbejde i Gang, men som, da de fik at vide, at Pengene var ved at blive opbrugt, holdt deres Ansøgninger tilbage, nu ikke kommer til at staa tilbage for dem, som var saa raske i Vendingen, at de satte Arbejde i Gang for Penge, der ikke var bevilget. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for den store Velvilje, som det foreliggende Lovforslag har mødt i det høje Ting, og skal over for de Henstillinger, der er rettet til mig fra forskellige Side, udtale, at

jeg skal søge at efterkomme dem saa vidt muligt og i det Omfang, det er muligt med Hensyntagen til de forskellige Sider.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 41).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, saaledes som det er vedtaget af Folketinget ved tredje Behandling den 11. December i Aar. Da Lovforslaget har faaet en udførlig Omtale i Folketinget baade ved første og ved anden Behandling, kan jeg gaa ud fra, at det høje Landstings Medlemmer kender Lovforslaget i dets Enkeltheder. Derfor kan jeg indskrænke mig til at gøre forholdsvis faa Bemærkninger om Lovforslaget. Naar dette er blevet til Lov, hvad jeg haaber det i Løbet af faa Dage maa blive, saa vil det være den ottende Lov i den Række af Valutalove, som Rigsdagen har vedtaget siden 1931, da vi maatte opgve Guldstandard og gaa over til Valutakurser, der svingede i Overensstemmelse med Sterlingmønten. Da vi den 21. September 1931 stod over for det, der indlødtes ved Englands Vigen bort fra Guldstandard, var der sikkert mange i dette Land, der haabede paa, at faste Valutakurser snart igen vilde blive en Kendsgerning, som vi kunde regne med. Det, der skete i 1931, kom i det hele taget meget overraskende for de fleste, som noget usædvanligt og noget, der i ganske overordentlig høj Grad satte sit Præg paa Verdensøkonomien, hvad det siden har gjort i stedse stigende Grad. Andre her i Landet saa mere skeptisk paa den Udvikling, der havde fundet Sted indtil 1931, og ventede en længere Overgangstid. Jeg hørte selv til dem, der ventede en længere Over-